

ת"פ 58318/12/15 - מדינת ישראל נגד אדיב דגאמין

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 58318-12-15 מדינת ישראל נ' דגאמין(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל

04 ינואר 2016

נגד
הנאשם
אדיב דגאמין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גנית אטיאס
הנאשם וב"כ - עו"ד כאמל אלזיאדנה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, הנני מרשיעו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, שמוש במסמך מזוייף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ו, 04/01/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזוייף והפרעה לשוטר.

עמוד 1

ב"כ הנאשם במסגרת טיעוניו לעונש סבור כי אין להחמיר עמו בשל המצב הבטחוני. עוד הפנה לכך שמדובר במעשה אחד המקים שתי עבירות תוך שמכוון להפרעה ולשימוש שנובעות מהצגת המסמך המזויף. לדבריו השימוש במסמך מזויף נועד להכשיר את כניסתו לישראל לצורכי פרנסה ולא לכל מטרה אחרת. מדובר בזיוף שאינו מתוחכם. מעבר לכל אלה ציין כי מדובר בנאשם צעיר שכל רצונו היה לפרנס את משפחתו ואת אחיו הקטנים. הנאשם זה עתה חצה את רף הבגירות והינו בן 18.5.

ב"כ המאשימה מנגד הפנתה בטיעוניה הכתובים להחמרה המתבקשת נוכח המצב הבטחוני, לעובדה כי לכניסה זו נלוותה עבירה נוספת של שימוש במסמך מזויף. כל צד תמך טיעוניו בהפניה לפסיקה מהערכאות השונות.

דין והכרעה:

בביצוע עבירת השב"ח, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות שהייה הבלתי חוקית משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"ח"ים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה.

בעניינם של הנאשם, אפילו מניעיו היו כלכליים גרידא, הרי שעדיין לא ניתן להתעלם בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה כי מדובר בשימוש ברישיון עבודה מזויף בו עשה שימוש ואף הציגו בפני השוטר.

עצם הצטיידותו ברישיון עבודה מזויף מלמדת באופן אינהרנטי על תכנון שקדם לביצוע העבירה. מטבעם של דברים הדבר לא נעשה לצורך שימוש חד פעמי אלא נועד להכשיר את עבודתו בתחומי המדינה על פני תקופה רצופה. הזיוף עצמו כולל סריקת תמונתו על פני מסמך הנחזה להיות רישיון עבודה יחד עם מדבקת הולגרמה, כך שבמדרג עבירות הזיוף, הדבר דורש מיומנות שאינה מצויה בידי כל הדיוט. מנגד, סבורני כי יש לאבחן לקולא שימוש ברישיון עבודה מזויף על פני תעודת זהות מזויפת, ובמה דברים אמורים: זיוף תעודת זהות ישראלית במאובחן מאישור שהייה מצדיק החמרה שכן השימוש בתעודת זהות ישראלית נועד להסוות את עצם היות המחזיק בה שוהה בלתי חוקי ויש בה, ולו מבחינה

פוטנציאלית, לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות בדויה מעבר לשהייה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. שימוש ברישיון עבודה מזויף אינו מסתיר מפני גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות כאשר אישורים אלו ומוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך תיחום לשעות העבודה מוגדרות.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התחכום והתכנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נמצאת במדרג הבינוני.

השלכת המצב הבטחוני הנוכחי על עונשם של הנאשמים:

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כשזו נעברת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספות, **נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר בפועל**. נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאשם אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שייגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 65 לפסק דינו:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון [ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט]."

אף לטעמי יש ממש בעתירתה של באת כוח המאשימה להחמיר בעונשם של נאשמים בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק עת שורר במדינה מצב ביטחוני רעוע וזאת ממספר סיבות. ראשית, בימים אלו, כוחות הביטחון נדרשים להקצות משאבים רבים, הן אנושיים והן כלכליים, לצורך אבטחתם של אזרחי מדינת ישראל לכל אורכה ורוחבה של המדינה. ביצוע עבירות כגון אלו שביצעו הנאשמים מקשה עוד יותר על עבודת רשויות הביטחון, אשר נדרשים להפנות תשומות על מנת לטפל ולמגר את תופעת חדירתם של השוהים הבלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל.

שנית, גם אם אין בכניסתם לשטחי מדינת ישראל של השוהים הבלתי חוקיים המבקשים אך למצוא מקור פרנסה כדי לפגוע באופן ישיר בביטחונה של מדינת ישראל, הרי שעצם כניסתם של תושבי הרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון יוצרת, ולו בעקיפין, פוטנציאל לפגיעה ביטחונית. בהקשר לכך, לא ניתן א-פרוירית לאבחן בין השוהים הבלתי חוקיים המבקשים להיכנס לשטחי המדינה ממניעים כלכליים בלבד לבין כאלו המבקשים לפגוע בביטחונה של המדינה ואזרחיה. ואכן, לדאבון הלב, ניסיון החיים מלמד כי לא אחת אותם מפגעים נכנסו לשטחי מדינת ישראל מתחומי הרשות הפלסטינאית.

שלישית, מסכים אני עם הטענה כי בשעה שברחובות ישראל מתרחשים פיגועי טרור, שומה על בית המשפט אף ביתר שאת להעלות תרומתו לשם מניעת תופעת השוהים הבלתי חוקיים ולשם הרתעתם של אלו, וזאת יש לעשות באמצעות הטלת עונשים מחמירים מאלו המוטלים בימים של רגיעה ביטחונית.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, את מידת הפגיעה בהם ואת מדיניות הענישה הנוהגת, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בן חודשיים עד תשעה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא יילקח בחשבון גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי, הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי, היותו תושב השטחים הנעדר מעטפת תומכת, ומכאן שמעצרו ומאסרו קשה אף יותר מאשר על דרך הכלל. עוד יש להניח כי למאסרו של הנאשם תהיה השפעה גם על יתר בני המשפחה הנתמכים מעבודתו.

מנגד ולחומרה יינתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד וכן הרתעת הרבים וזאת בשים לב לנפוצות העבירה וזאת בהצטרף למצב הביטחוני כפי שפורט לעיל.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 60 יום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 25.12.15.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעברו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של זיוף או שימוש במסמך מזויף.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ו,
04/01/2016 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

שם הקלדנית: מיכל וקנין